

Bieder, Edmund

A gdy wrócić...

Przegląd Pruszkowski nr 2, 23-24

1992

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

A GDY WRÓCICIE...

A gdy z bitewnych wrócićcie pól
W złocistych słońc legendzie...
Ziemia Wam polska swój smęt i ból
Jak matka gędzić będzie...
A gdy wrócićcie...

A gdy w godowy wrócićcie czas
Uszedłszy wrażej kuli -
Ziemia ojczysta do piersi Was
Znękanej swej przytuli...
A gdy wrócićcie...

Słodki aromat ojczystych ziół
Swą falą Was owionie...
Abyś już, polski żołnierzu, czuł,
Żeś na Ojczyzny tonie...
A gdy wrócićcie...

Łan się Wam żytni pokłoni w pas
I każdy kwiat na łące...
I tęczę blasków powita Was
Wiosenne, młode słońce...
A gdy wrócićcie...

Różany kwieciem jabłonek sad
Swą wonią Was owieje...
I wskrzesi w duszach baśń młodych lat
Sny młode i ... nadzieje...
A gdy wrócićcie...

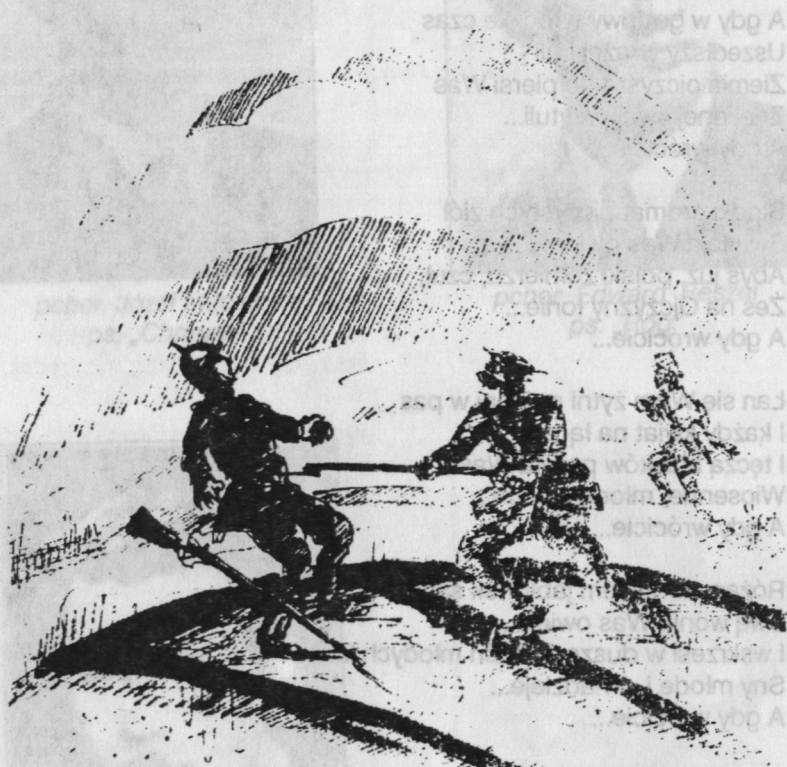
Zagrzmie „Te Deum”, Wawelski dzwon
Na Waszą cześć uderzy
Za bujny życia i znoju plon
Wykwitły z krwi żołnierzy
A gdy wrócićcie...

A gdy z bitewnych wrócićcie pól
W złocistych słońc legendzie...

Ta ziemia może szczęście, nie ból
Swym synom gędzić będzie...

.....
Jeśli wrócić ...

Edmund Bieder

*pchor. Tadeusz Targowski
ps. „Lewina”*